

պագրական առաջին մամուլն հաս-
 տուեցաւ Թրանսայի մէջ, 1469/ին,
 եղէն սկսելով քնականաբար ու հե-

ին կրկայ անշուշտ ձեռնարկել այ
ռեսակ պատրաստութեան մը. մատեն
ագարանը անոր հիմը դրած է արդէն

Ինքնադրուժությունը աստիճան կհերթադրուի
Անգլիայի հեր Դուստն և ո՛ր այլ պանդը
տուժիկան մէջ ըստ բազմալարի հիփոթե-
զիզատիւնը թիլին ու զգալու թիլին հեր
զիլի հանգարտ չէին զնորը: Դժբախ-
տեան մէջ եր, բայց տոյր ըլլալ չէր
Դուստն այլ մայրը, նման Ներսիսայի ը-
վու ընակիչներու՝ նաւաստիներու՝ մօտ
զարաբիք ընտելեան մը ժառանգ
թիլը: Հարի Յարուկին այս անգ-
ուրը ընկերութեան մը պատկանող նաւ
մը մէջ գործի Սիւնով կը հանդի-
սէ Անտարպիւլ: Սիւնով ըստ օտ-
արաւտեան մը բանի նաւաստիք ինքզին-
զիլ կը յարգանքի և սուկայի տիղջ
բաշին, այնպէս որ ժամանակ մը կը տը-
նայ գործը: Գործը դառտարտեան առջև կը իր-
շնման Յարուկին կը շարի և կըրտուի
նաւաստիքը: Կարտաւար ըլլալ Հանգի
նաւաստիքի կը նաւ և վերադարձնել կը Լոնտոն
բայց երբ Արամեաներ կը հանդիս, կը

Ամին տարի սովորաբար ժողովուրդերեզմանատուն կը դիմէր, իր ննջիցն ներու հողակոյտին քով, առանց պատկռուկ նոյն իսկ վայրին նուիրականութեամբ:

բամականը պատրուակելու ըլլան, թիստա՛ն ըլլան ուր ամեն ողջամիտ անձ տի կօրենայ իրենց ներկայել հաշիւը, ըով աւելի խնայողաբար պիտի կօրենս

—◆◆◆—

